

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин Величенко Ростислав Ігорович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) приписи частини другої статті 392 Кримінального процесуального кодексу України від 13 квітня 2012 року № 4651–VI, якими визначено:

„Ухвали, постановлені під час судового провадження в суді першої інстанції до ухвалення судових рішень, передбачених частиною першою цієї статті, окремому оскарженню не підлягають, крім випадків, визначених цим Кодексом. Заперечення проти таких ухвал можуть бути включені до апеляційної скарги на судові рішення, передбачене частиною першою цієї статті.

Ухвали суду про обрання запобіжного заходу у виді тримання під вартою, про зміну іншого запобіжного заходу на запобіжний захід у виді тримання під вартою або про продовження строку тримання під вартою, постановлені під час судового провадження в суді першої інстанції до ухвалення судового рішення по суті, підлягають апеляційному оскарженню в порядку, передбаченому цим Кодексом“.

Автор клопотання твердить, що оспорювані приписи суперечать статтям 8, 43, 48, 55, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України, оскільки не встановлюють можливість окремого апеляційного оскарження ухвал суду про відсторонення від посади, постановлених під час судового провадження в суді першої інстанції до ухвалення судового рішення.